

fjernes, selv om det skulde koste nogle Penge. — *Rager* (R. V.) ansaa det for nødvendigt at gaa til en Revision af Sociallovgivningen, der efterhaanden var blevet omgivet med Mistænksomhed og derfor i Virkeligheden var nødstedt. Han vendte sig imod den skarpe Kritik, der i forskellige Resolutioner var kommet til Udtryk mod de foreslaaede Ændringer, især Kontrolforanstaltningerne, og understregede, at enhver, der forvalter andres Midler, maa finde sig i Revision og Kontrol. — *Jens Thomsen* (B.) tillagde Forslaget om Ændringer i Arbejdsløshedsloven stor Betydning, og selv om Forslaget ikke var fyldestgørende — thi det kunde ikke hindre, at Samfundet hægedes samtidig af Arbejdsløshed og af Mangel paa Arbejdskraft —, var det dog et Skridt i den rigtige Retning, og Bondepartiet kunde tilsige en velvillig Behandling. — *Oluf Pedersen* (D. R.) mente, at de foreslaaede Ændringer af Sociallovgivningen ikke forringede den sociale Forsorg, men modvirkede Misbrug og derfor burde finde Tilslutning fra alle Sider. Det offentlige vilde næppe spare store Beløb ved Ændringernes Gennemførelse, men Beløbene vilde i højere Grad komme de virkelig trængende til gode, og at betegne Forslagene som et knusende Angreb paa Arbejderbefolkningen var en fuldkommen Misforstaaelse. — *Aage Henriksen* (N. A.) kunde derimod ikke anbefale Lovforslaget. Den foreslaaede Ændring af Sociallovgivningen vilde virke som en haard og knugende Uretfærdighed over for de daarligst stillede Samfundsgrupper, og saa længe Regeringen ikke gjorde, hvad den kunde, for at skaffe de arbejdsløse Arbejde — det kunde ske ved Indførelse af obligatorisk Arbejdstjeneste for alle i bestemte Aldersklasser, og Midlerne til Finansiering kunde indvindes ved Konvertering —, fandt Nationalsocialisterne det usømmeligt at søge at ramme de nødstedte.

De af Folketingsudvalget og Ministeren foreslaaede Ændringer i Lovforslaget er omtalt under Redegørelsen for Lovens Indhold. Her skal blot vedrørende et enkelt Ændringsforslag tilføjes, at Udvalget overvejede Muligheden for i selve Arbejdsløshedsloven at optage generelle Regler om Ordningen af *Pensionsforholdene for Kontorbestyrerne og Personalet ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer*, men opgav dette, fordi Pensionsreglerne ved Anvisningskontorerne var saa forskellige, at den fremtidige Ordning krævede indgaaende Forhandlinger. Udvalget gik imidlertid ud fra, at der ved Gennemførelsen af den foreslaaede Pensionsordning vilde blive taget Hensyn til, at Byrderne fordeltes paa rimelig Maade mellem Staten og de paagældende Kommuner i Forhold til de Forpligtelser, disse allerede maatte have paataget sig.

Under Forhandlingen i *Landstinget* udtalte *Jørgen Jørgensen* (K. F.) sin Tiltro til, at det ved de foreslaaede